

Sygn. akt IX U 787/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 07 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Dagmara Mazurkiewicz

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 02 sierpnia 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania (...) J. N. i H. (...) Spółki Jawnej w Ż., E. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania (...) J. N. i H. (...) Spółki Jawnej w Ż., E. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 28 marca 2018r. nr 127 znak (...) - (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że ustala, iż E. D. jako pracownik u płatnika składek (...) J. N. i H. (...) Spółka Jawna w Ż. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu od 01 kwietnia 2017r. do 30 kwietnia 2017r.

Sędzia

Sygn. akt IX U 787/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 marca 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że odwołujący E. D. jako pracownik u płatnika składek (...) J. N. (2), (...) Spółka Jawna w Ż. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu w okresie od 01.04.2017r. do 30.04.2017r.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż z okoliczności sprawy wynika, że zawarcie przez strony umowy nie miało na celu faktycznego świadczenia pracy, lecz jedynie pozyskanie przez ubezpieczonego tytułu ubezpieczenia w celu skorzystania z możliwości przeliczenia emerytury górniczej w oparciu o art.110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołania od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony oraz płatnik składek domagając się jej zmiany poprzez objęcie E. D. ubezpieczeniem społecznym w okresie j.w. Ubezpieczony wskazał, iż faktycznie w okresie spornym wykonywał pracę na rzecz swojego pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

Ubezpieczony E. D. urodził się w dniu (...) Jest uprawniony od 2001r. do emerytury górniczej.

W dniu (...). ubezpieczony wystąpił z wnioskiem o przeliczenie świadczenia w trybie art.110 powołanej ustawy przedkładając świadectwo pracy z (...) Sp. j. za okres od 01.04.2017r. do 30.04.2017r. Organ rentowy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego z płatnikiem składek oraz ubezpieczonym uznał, że powyższe zatrudnienie miało charakter fikcyjny, a umowa o pracę była pozorną czynnością prawną mającą na celu wykazanie przez ubezpieczonego zatrudnienia przypadającego po nabyciu prawa do emerytury. Zawiesił postępowanie z wniosku z dnia 22.01.2018r. do czasu zakończenia niniejszego postępowania.

Odwołujący H. N. prowadzi Spółkę Jawną (...) razem z synem J. N. (3). Firma zajmuje się szyciem ścierek i koszul. Jako właściciel firmy, część prac w magazynach odwołujący wykonuje sam. W spornym okresie cierpiał na bóle kręgosłupa i miał problem z podnoszeniem ciężkich przedmiotów. W związku z czym zdecydował się zatrudnić ubezpieczonego, kiedy przyszedł do niego zapytać o możliwość podjęcia pracy. Znał wcześniej ubezpieczonego, ponieważ kiedyś pracowali na tej samej kopalni. Ubezpieczony, na podstawie zawartej umowy, wykonywał wszelkie prace magazynowe tj. przenosił i układał towar, sprzątał wokół budynku firmy, wykonywał prace malarskie. Został zatrudniony początkowo na miesiąc. Strony zamierzały zawrzeć kolejną umowę, jednak ze względu na chorobę żony ubezpieczonego, zrezygnował on z dalszej pracy. Przesłuchani w sprawie świadkowie – pracownicy firmy (...) - potwierdzili fakt świadczenia przez ubezpieczonego pracy w spornym okresie.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, zeznań świadków B. B., B. N., E. P., M. S., L. T. i J. C., zeznań odwołującego H. N. oraz zeznań ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 02.08.2018r. minuty od 00:07:05 do 00:38:38).

Sąd dał w całości wiarę tym zeznaniom, ponieważ są one przekonywujące, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają, przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków ubezpieczonego, a także przyczyny jego zatrudnienia, ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2016r., poz. 963), zwanej dalej Ustawą, pracownicy podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Jak stanowi art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia oraz wymiar czasu pracy – art.29 § 1 kp.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu E. D. ubezpieczeniom społecznym w tytule zatrudnienia (...) Sp. j., podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczonego.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań odwołujących, świadków jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na uznanie, że umowa o pracę zawarta między odwołującymi jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozoru drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r., I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002r., Nr 21, poz. 527).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu odwołujący szczegółowo wyjaśnili w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy o pracę, jaki ubezpieczony miał zakres obowiązków oraz w jaki sposób je realizował. Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako spójnym, logicznym oraz wzajemnie się uzupełniającym. Świadkowie potwierdzili te okoliczności.

Zdaniem Sądu zawarta umowa o pracę, zawarta między stronami z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.

Sędzia